

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoCsp/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219200422
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2219200422.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Daša Kontríková a Mgr. Fedor Benka, v spore žalobcu: J. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, XXX XX U., zastúpený splnomocnenou zástupkyňou: G. Q. rod. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, XXX XX U., proti žalovanému: Intrum Slovakia, s. r. o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.660,39 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 6Csp/12/2019 - 49 zo dňa 10. decembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa ruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 3.660,39 eur. Výrokom II. žalobkyni nepriznal náhradu trov konania a výrokom III. žalovaného zaviazal zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 220 eur.

2. Po právnej stránke súd rozsudok odôvodnil aplikáciou § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Skutkovo rozsudok odôvodnil tým, že o plnenie bez právneho dôvodu ide tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol. Podľa názoru súdu za takéto plnenie možno považovať aj plnenie v tomto konkrétnom prípade, pretože po uhradení finančných prostriedkov vo výške 7.860,39 eur bolo súdnym rozhodnutím určené, že predmetný úver z ktorého finančné prostriedky žalovaný prijal je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a teda je nepochybné, že žalovaný v skutočnosti má nárok na vrátenie iba tých finančných prostriedkov, ktoré žalobkyňa vyčerpala z kreditnej karty, v tomto konkrétnom prípade 4.200 eur. Finančné plnenie žalobkyne nad rámec sumy 4.200 eur zakladá jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

3. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany ktoré proti strana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. V predmetnom prípade žalovaný žiadnym spôsobom nepoprel žalobkyňou uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, čo do skutkového základu ani čo do výšky uplatneného nároku. Zo spisu 6C/403/2015 je nepochybné, že predmetný úver ktorý uzatvorila žalobkyňa s právnym predchodcom žalovaného je potrebný považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda žalobkyňa má nárok na vydanie finančných prostriedkov z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré na spornom úvere žalovanému „preplatila“. Žalovaný žiadnym spôsobom tieto skutkové tvrdenia ani výšku uplatnených finančných prostriedkov zo strany žalobkyne nerozporoval. K uzneseniu ktorým nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia bol vylúčený na samostatné konanie sa žiadnym spôsobom nevyjadril. Na pojednávanie sa nedostavil, preto súd má za to, že skutkové tvrdenia žalobkyne v tomto konaní neboli žalovaným popreté a preto ich považuje čo do uplatnenej výšky za nesporné. Z týchto dôvodov súd žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu vyhovel.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP žalobkyňa v konaní bola úspešná v celom rozsahu a preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Je však preukázateľné, že žalobkyňa v tomto konaní žiadne trovy nevznikli, preto súd žalobkyňu náhradu trov konania nepriznal. Žalobkyňa bola oslobodená od povinnosti zaplatiť súdny poplatok zo žaloby podľa zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších zmien a dodatkov, preto súd podľa § 2 ods. 2 cit. zákona uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok zo žaloby vo výške 6 % z uplatneného nároku.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) a b) CSP. V spore vedenom Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 6C/403/2015, v ktorom si uplatnili nárok na zaplatenie peňažnej pohľadávky z titulu nesplateného úveru bol vzájomný nárok žalobkyne titulom vydania bezdôvodného obohatenia vylúčený na samostatné konanie vedené súdom I. inštancie pod sp. zn. 6Csp/12/2019. Podľa ust. § 147 ods. 3 CSP sa na vzájomnú žalobu použijú ustanovenia o žalobe. Súd I. inštancie mu v rozpore s ust. § 167 CSP vzájomnú žalobu žalobkyne nedoručil, na vytyčený termín pojednávania ho nepredvolal. Vzájomnú žalobu žalobkyne a predvolanie doručoval JUDr. Jánovi Šoltésovi, advokátovi, ktorý ho zastupoval v spore pod sp. zn. 6C/403/2015 o zaplatenie ich pohľadávky, avšak nie v spore titulom vydania bezdôvodného obohatenia vedeného pod sp. zn. 6Csp/12/2019, v ktorom je v postavení žalovanej strany.

6. Jeho právne zastúpenie v tomto spore prevzal JUDr. Ján Šoltés, advokát až dňa 24.1.2020 na základe priloženej plnej moci, ktorý ho zároveň informoval o doručení napadnutého rozsudku súdu I. inštancie pod č. k. 6Csp/12/2019-49 zo dňa 10.12.2019. Nesprávnym procesným postupom mu tak súd I. inštancie neumožnil vyjadriť sa k nároku žalobkyne a odňal mu tak právo na uskutočnenie jemu patriacich procesných práv, čím došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces. Na základe týchto skutočností navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie zrušil v celom rozsahu a vrátil vec súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa. Uviedla, že žalobca Intrum Slovakia, s. r. o, od roku 2015 čo podali žalobu na súd sa iba raz ospravedlnili a opakovane sa nedostavili na pojednávania a ani sa nikdy k patričným dôkazom nevyjadrili. Zo strany žalobcu ide opakovane o prietahy v konaní. Žiada, aby súd potvrdil právoplatnosť rozsudku nakoľko žalobca sa mohol za 4 roky patrične vyjadriť k prejednávanej veci. Žiada súd, aby konanie a rozhodnutie bolo bez zbytočných prietahov.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), po oboznámení sa s obsahom celého spisu dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Z obsahu spisu je zrejmé, že predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.660,39 eur.

10. V konaní vedenom na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 6C/403/2015-193 ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.02.2019 súd rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie 1.282,91 eur s príslušenstvom zastavil v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby. Vo zvyšku žalobu zamietol a výrokom III. určil, že úver poskytnutý žalovanej z kreditnej platobnej karty T. zo dňa 11.10.2005 k úverovému účtu č. XXXXXXXX je bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa (v pôvodnom konaní žalovaná) v podaní zo dňa 11.01.2018 sa vzájomnou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.660,39 eur. Uznesením 6C/403/2015-200 zo dňa 06.12.2018 súd vylúčil nárok žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.660,39 eur na samostatné konanie.

11. Žalovaný v podanom odvolaní prioritne namietal, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva vyplývajúce z kontradiktórnosti

konania, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a že neboli splnené procesné podmienky, nakoľko mu nebola v tomto konaní doručená žaloba žalobkyne a predvolanie na pojednávanie doručoval JUDr. Jánovi Šoltésovi, advokátovi, ktorý ho zastupoval v spore pod sp. zn. 6C/403/2015 o zaplatenie jeho pohľadávky, avšak nie v spore titulom vydania bezdôvodného obohatenia vedeného pod sp. zn. 6Csp/12/2019, v ktorom je v postavení žalovanej strany. Uviedol, že ich právne zastúpenie v tomto spore prevzal JUDr. Ján Šoltés, advokát až dňa 24.1.2020 na základe priloženej plnej moc. Nemal tak možnosť sa oboznámiť a primerane reagovať na podanie žalobkyne a zúčastniť sa pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok súdu prvej inštancie.

12. Odvolací súd musí preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, ktoré vyústilo do meritórneho rozhodnutia napadnutého odvolaním. Z predloženého spisu odvolací súd zistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde v Dunajskej Strede pod sp. zn. 6C/403/2015 bol žalovaný (v danom konaní v postavení žalobcu) zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom.

13. V rámci tohto konania bola žalobkyňa prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne vyzvaná výzvou zo dňa 07.02.2019 a zo 06.03.2019, aby špecifikovala uplatnený nárok a doložila overenú plnú moc na zastupovanie žalobkyne v tomto konaní. Žalobkyňa reagovala podaním súdu došlým 28.03.2019. Vyjadrenie žalobkyne bolo doručené JUDr. Ján Šoltésovi na vyjadrenie a následne bolo dňa 19.09.2019 vytýčené pojednávanie na deň 10.12.2019, na ktoré bol volaný zástupca žalobkyne a JUDr. Ján Šoltés ako zástupca žalovaného, ktoré mu bolo doručené dňa 08.10.2019. Dňa 10.12.2019 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, na ktorom nebola prítomná žiadna zo strán. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 10.12.2019 vyhlásil odvolaním napadnutý rozsudok.

14. Podľa čl. 6 ods. 1 veta prvá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

15. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

16. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

17. Podľa čl. 6 Základných princípov CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

18. Podľa čl. 9 Základných princípov CSP, strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon.

19. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že odvolacia námietka žalovaného je dôvodná. Ako už bolo vyššie uvedené, predvolanie na pojednávanie na termín 10.12.2019 bolo doručené JUDr. Ján Šoltésovi, advokátovi, ktorý zastupoval žalovaného v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/403/2015, avšak už nie v tomto konaní. V zmysle ustanovenia § 110 ods. 1 CSP ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Strane sa písomnosť doručuje len v prípade, ak má osobne v konaní niečo vykonať alebo ak o tom rozhodne súd s ohľadom na povahu veci. V danom prípade však žalovaný v čase doručenia špecifikácie pohľadávky žalobkyne a predvolania na termín pojednávania nebol v konaní zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, preto správne mal súd žalobu s vyjadrením žalobkyne a termín na pojednávanie doručovať priamo žalovanému. S poukazom na ustanovenie § 110 ods. 1 CSP nebolo potrebné zasielať uvedené písomnosti JUDr. Ján Šoltésovi, ktorý v tom čase žalovaného nezastupoval a právne zastúpenie žalovaného prevzal až dňa 24.01.2020 na základe priloženej plnej moci.

20. Pre súd nie je teda relevantné, že v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/403/2015 bola žaloba doručená právnomu zástupcovi žalovaného (v danom konaní žalobcovi), nakoľko toto konanie je samostatné, nezávislé od konania vedenom pod sp. 6Csp/12/2019. Do dátumu, kedy JUDr. Ján Šoltés ako advokát udelil plnú moc žalovanému na zastupovanie v tomto konaní, súd prvej inštancie nesprávne konal s JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom ako zástupcom žalovaného a preto doručenie písomnosti tejto advokátskej kancelárii vykonané do tohto dátumu nemožno považovať za účinne doručené žalovanému.

21. Ústavný súd SR v náleze č. k. III. ÚS 32/2015 - 27 zo dňa 07.06.2016 konštatoval, že „podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy). Táto povinnosť všeobecných súdov vzhľadom na ich postavenie ako primárnych ochrancov ústavnosti a vzhľadom na povinnosť Slovenskej republiky rešpektovať medzinárodne záväzky vyplývajúce z medzinárodných zmlúv o ochrane ľudských práv a základných slobôd (pozri napr. III. ÚS 79/02) zahŕňa zároveň požiadavku rešpektovania procesných garancií spravodlivého súdneho konania vyplývajúcich napr. z čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 dohovoru v súlade s judikatúrou ESĽP. Ústavný súd vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 46 ods. 1 ústavy už uviedol, že formuláciou uvedenou v čl. 46 ods. 1 ústavy ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov vo sfére práva na súdnu ochranu s právnym režimom súdnej ochrany podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (II. ÚS 71/97). Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (m. m. II. ÚS 71/97, IV. ÚS 195/07). Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je teda - okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) - aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorá okrem iných procesných záruk kladie dôraz aj na zachovanie kontradiktórnosti konania a „rovnosti zbraní“ (podobne napr. III. ÚS 402/08). Podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbraní“ je, aby všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na „protiargumenty“ protistrany. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný a kde sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania (napr. IV. ÚS 42/09, IV. ÚS 147/04). Ústavný súd k tomu uvádza, že rozhodnutiu všeobecného súdu musí predchádzať postup zodpovedajúci garanciám spravodlivého súdneho konania v zmysle príslušných ustanovení ústavy a príslušnej medzinárodnej zmluvy o ľudských právach a základných slobodách (v kontexte danej veci v súlade s dohovorom), najmä garanciám obsiahnutým v práve na prístup k súdu, v princípe rovnosti zbraní a práve na kontradiktórne konanie. Ústavný súd už zdôraznil, že zo vzájomnej súvislosti ustanovení čl. 152 ods. 4 a čl. 154c ods. 1 ústavy vyplýva, že dohovor a judikatúra naň sa vzťahujúca predstavujú pre vnútroštátne orgány aplikácie práva záväznú výkladovú smernicu pre výklad a uplatňovanie zákonnej úpravy jednotlivých komponentov práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotvených v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy, a tým normujú rámec, v ktorom je pred týmito orgánmi možné domáhať sa rešpektovania jednotlivých aspektov „práva na spravodlivé súdne konanie“ (napr. I. ÚS 49/01, I. ÚS 1/03, IV. ÚS 259/2011).“

22. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR právo strany sporu na doručenie procesných vyjadrení protistrany treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Nedoručenie vyjadrenia jednej strany sporu protistrane vytvára stav nerovnosti strán sporu v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasťou práva na spravodlivý proces (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/141/2010 zo dňa 21.10.2010, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/ 209/2014 zo dňa 28.08.2014, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Obdo/43/2016 zo dňa 29.11.2016).

23. Tým, že súd prvej inštancie pred rozhodnutím vo veci samej žalovanému nezaslal na vyjadrenie žalobu žalobkyne, podanie žalobkyne spolu s prílohami, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 28.03.2019 a ani termín pojednávania, vytvoril stav nerovnosti sporových strán v konaní pred súdom, čím došlo k porušeniu princípu kontradiktórnosti súdneho konania vyplývajúceho z čl. 9 Základných princíпов CSP. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie svojim nesprávnym úradným postupom nerešpektujúcim princípy kontradiktórnosti konania, ako aj princípy rovnosti zbraní znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

25. Nezaslanie predmetného podania žalobkyne spolu s prílohami na vyjadrenie a predvolanie na pojednávanie žalovanému predstavuje procesnú vadu, ktorá zakladá dôvodnosť podaného odvolania (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP v spojení s § 389 ods. 1 písm. b) CSP). Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade, je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec súdu prvej inštancie vrátiť na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

26. Vzhľadom na vyššie uvedené vady, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku I. a II. v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

27. Z dôvodu, že od rozhodnutia o napadnutom výroku vo veci samej závisel aj výrok o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu (predpoklad úspešnosti žalobcu v konaní), bol daný dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie aj v časti o závislom výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 220- eur (III.) a vrátenie veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne doručovať právnomu zástupcovi žalovanému (ktorý doložil plnú moc na zastupovanie v súlade s § 110 ods. 1 veta prvá CSP podanie žalobkyne (žalobu, vyjadrenie s prílohami doručené súdu prvej inštancie dňa 28.03.2019). Rešpektujúc princíp kontradiktórnosti konania vyplývajúci z čl. 9 Základných princípov CSP súd prvej inštancie umožní strane sporu vyjadriť sa k predmetným podaniam. Následne súd prvej inštancie opätovne posúdi uplatnený nárok žalobkyne berúc zreteľ aj na prípadné vyjadrenia strán sporu, zväží či vykoná ďalšie dokazovanie (ak budú navrhnuté stranami sporu) a vo veci opätovne rozhodne, pričom svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s § 220 ods. 1, 2 CSP. V novom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

29. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

30. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).